

א. ממי' פ"ר מ"ב מ"ד מ"ג
ב. ס"ב
ג. מה ב' מ"י פ"ג מ"ה
ה. מליכת הילך כ"ג מגן גוון
רכ: מומט פ"ג מ"ל מ"ט
ו. וואו ס"כ כ"ה כ מגן
ה. נסיך פ"ז פ"ז פ"ז פ"ז
ו. קען צ' ז'

יומפ ריש"

בינו חנナル

וישמשו ה- לנגיד ולצדוק
הARTH מושך נגיד להנין
וכתבי כתובים וכתובת והאהר
ולבכיו מכתב לאחרון
ומכחזה ביבן כוח מהכח
למץ ומזהם למס' **חנוך**
לא לארה יהודת נול' נשם אלא
יר' ייח' כיר' למימרא ד'
היהורה דריש טעמא קרא
ואסור בדורות מושם החש
ספירות. רובי שמעון אמר
היהודה לא דריש טעמא
דר' דראק' עירא הא דרבנן
בבב' כיר' מנא גאנז ווילו
לה לדוד בעבון בחברון והוי
בקבורי אמן לאחוניטם
למי מלך גש. והבעי
ויאס מס' אופסהך לך
לה בניס' מליכל שנאמר
וע' ואקארה באחד הרוקים
לה וליד עד יום מותה
לודר לודר להר להר הדיא:
תית ייז' כיר'. פ' בלוויות
דר' דראק' דבר אל הכל כי
יליליה הדר בגינויו וליד
וואש חכם מא. אמר
ישראל אל בכית השח
מני יונין וויאנה אנן
הרב' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר'

ש טעמא דקרו באעלמא רבוי יהודה לא דריש טעמא
פרש טעמא דקרו מה טעם לא ירבה לו נשים ממש
יעוון אמר לך מCARDI באעלמא דרשנין טעמא דקרו א"כ
נשים לישתוק ואננא אמינא מה טעם לא ירבה מושום
לי אפילו אחת ומסירה את לבו הרי זו לא ישנה אלא
ראפילוocabיגיל הנני שטמונה עשרה מגן דכתיב^ו ווילדו
ת ומשנהו כלאוב לאביביגיל אשת נבל הכרמל והשלישי
פטיה בן אבטיל והששי יתרעם לעגלת אשת דוד אלה
ה לך כהנה וכנהנה כהנה שית וכנהנה שית דהו להו
ה עשרין וארבעת תניא נמי הци לא ירבה לו נשים יותר
ו תניא נמי הци לא ירבה לו נשים יותר מארכבעים
כח בחרא לכנהנה קמא מה כהנה קמא שית אף כהנה
מה נקרא שם עגלת שחביבה עליו בעגלת וכן הוא
תיב^ז ולמיכל בת שאלול לא היה לה ولד עד יומם מותה
ה היה לה מCARDI בנים היכא קא חשיב להו בחברון
שאל נשקפה بعد החלון ותרא את המלך דוד מפוא
חסך שבלחה מירל^ח למאיורפה אלא אימא זיך אונס

וזה עוד פלנגים ונשים בירושלים למלוי שמונה עשר מכחולה ובקידושין פלאשים בלבד בתוכה ובכל קידושין זיד וכולן בני יפת תואר הוו מגדרי בדורותיו הוו וכולן היו בעלי אגרופין של בית זוד ואמר רב יהודה אמר (על) המליך כי לא ימנعني מפרק ואי ס"ד בת נישואין תואר היהת¹² ולאamenון רע ושםיו יונבר בן שםעה אהיה חכם לרשותה¹³ והוא אמר מודע אתה ככה דל בן המליך לעני את הארץ¹⁴ ותקח המשרת והצוק לפניו אמר שנאה גROLה מאד מ"ט אמר ר' יצחק נימא נקשרה לו אםיא קשורה לו נימא ועשהתו ברות שפה איני והא אין להן לבנות ישראל לא שער בית השער ולא בית על ראהשה¹⁵ (ואת כתונה) הפנים אשר עליה קרעה תנא תה שעה אמרו לבנות מלכים כך לבנות הדירות על זה וכמה¹⁶ אמר רב יהודה אמר רב באotta שעה גרו עיל

המתקו הוטו. בצלמה כמו זו, ואיפה נטהן ולגנו. נלקחים כפניות מתי: מרתני' אמנה עטפה. נקמן נפקח לנו: גמ' עיריה מומתקיןcosa נספה. לפ' חלינה ניליכת לומו כסות להזכיר לה כלילא: אשיה סס רע. שוכנן לתקן חמלין וערליך: מהן דרייך וו'.

קדוד בנים בחברון והוא אמרן לאחינוועם היורעאלית ומישנו כלאב לאכבר אבשלום בן מעכה והרביעי אדוניה בן חגיון והחמייש שפטיה בן אכטיל והשען לדו לדוד בחברון, ואמר ליה נביא¹⁶ אם מעט ואסיפה לך כהנה וכנהנה כהנה רגמן סי' מתקיף לה רבניא איכא כהנה תרתי סרי וכנהנה עשרין וארכבע תניא¹⁷. מעשרים וארכבע¹⁸ למאנן דדריש ו' י' ארבעים ושמנה הוו תניא נמי הבי לא שמנה ותנא דין מאי טעמיה אמר רב כהנא מקיש כהנה בתרא לכנהנה קמא תחרא שית והא הויא מיכל אמר רב עגללה זו מיכל ולמה נקרא שם עגללה אומר לויל' חרשתם בעגלתי וגוי' ומוי' הוו למיכל בני' והכחיב¹⁹ ולמיכל בת שאו' אמר רב חסידא עד יומן מותה היה לה מכדי בנוי' מאיל' מעשה דמיכל בירושלים היה דכתיב²⁰ ומיכל בת שאול נשקפה بعد הד' מכרבר לפנ' ה' ותבו ואמר רב יהודה ואיתימא רב יוסף שקלתה מיכל²¹ מעשה היה לה מכאן ואילך לא היה לה וכटיב²² ויקח דוד עוד פלאשים ונישו' מאין נשים ומאי פלאשים אמר רב יהודה אמר רב ינשין בכחונה ובקידושין פל' אמר רב יהודה אמר רב ארכבע מאות ילדים היו לו לדוד וכולין בני' יפת הויא ישובין בקרוונות של זורה ומלכין בראש גיסותיו והוא דיו בעלי אגרופין שי' ב' תמר בת יפת תואר היהנה שנאמר²³ ועתה דבר נא²⁴ (על) המלך כי לא י' הויא אהתחה מי הוה שרייא לי' אלא שמע מינה בת יפת תואר היהנה²⁵ ולאמנין י' (ויה) איש חכם וגוי' אמר רב יהודה אמר רב איש חכם לרשותה²⁶ ויאמ' י' אמר לו ונדר שכב על משכבר והתחל גוי' עד ושעה לעני את הבריה²⁷ אמר רב יהודה אמר רב שעשתה לו מני טיגון²⁸ וישנאה אמרן שנאה גודלה מאור מ' העשאותו כרות שפחה וכי נקשרה לו אהיה Mai עבדה אל' איכא קשרה לו נימא דריש רבא מאיד דכתיב²⁹ ויצא לך שם בגוים ביפיך שאין להן לבנות ישראל העורה שאני המ רבדת יפת תואר הויא³⁰ ותקה תמר אפר על ראשיה³¹ (ויאת כתונת ממשמיה דר' יהושע בן קרחה גדור גדור גדרה תמר באורה שעעה אמרו לבנותו

מסורת הש"ם

לינו השם

גמ' משומ דלא יסורה. עין
מ"ס גיגלון ציומול דג עכ
ע"ה:

לעז' ריש"

פָּרִיְּסָא [פְּרִיְּסָא]. מַטְבָּגָן.

מאנשי י' חק עולם;
ויקיר דט
3. ולא ריבבה לו נשים
לא יירוד לבו וכסף
ריבוב לא ריבבה מאיין
ברום זי
4. לא תעזה משפט גור
לאל תחלה בגד
אל אגילה אלאם
דרבים זבב הרכמייל
5. ווילו לזרן נינים
הרבנן כבודו אמן
לאו אונזין הדוקראעלת
אל אגילה לאביגיל
אשת גבל הרכמייל
אל אשלאם גן
הרבנן מעבה בת למלי
וירכביין אונזין גן
תיגית והקמיש שפיטה
וכ בעבון
השושן לענינה
קדוד לה זילו לזרן
הרבנן

